

Î N C H E I E R E

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Nataliei Vioară, avocatul Sergiu Popușoi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Vioară împotriva lui Oleg Vioară, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la decăderea din drepturile părintești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către reprezentantul lui Oleg Vioară, avocatul Ludmila Bîrcă, a fost casată hotărîrea Judecătoriei Orhei din 11 martie 2014 și a fost emisă o nouă hotărîre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La data de 17 ianuarie 2014 Natalia Vioară a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Vioară, intervenient accesoriu Direcția asistență socială și protecție a familiei Orhei cu privire la decăderea din drepturile părintești.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 06 noiembrie 2008 a încheiat căsătoria cu pârâtul. Din căsătorie au un copil minor, XXXXXX, născută la XXXXXX.

Menționează că, prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani din 14 decembrie 2010 a fost desfăcută căsătoria și a fost încasată din contul pârâtului în beneficiul său pensia de întreținere a copilului minor în mărime de 700 lei lunar.

Invocă că, pârâtul nu a executat hotărîrea judecătorească și nu a achitat pensia de întreținere a copilului minor, înregistrând o restanță în sumă de 16 800 lei, fapt ce confirmă neonorarea obligațiilor părintești pe parcursul a doi ani.

Susține că, pârâtul nu contribuie la întreținerea copilului minor, se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, nu participă la educația copilului și nu se interesează de viața acestuia, din care considerente urmează a fi decăzut din drepturile părintești.

Afirmă că, prin hotărîrea Judecătoriei Orhei din 17 aprilie 2013 a fost stabilit domiciliul copilului minor, XXXXXX cu mama, Natalia Vioară.

Solicită decăderea pârâtului din drepturile părintești în privința copilului minor, XXXXXX, născută la XXXXXX.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 11 martie 2014 a fost admisă acțiunea și a fost decăzut Oleg Vioară din drepturile părintești în privința copilului minor, XXXXXX, născută la XXXXXX.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, pârâtul manifestă un dezinteres total pentru întreținerea materială, dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului minor, eschivându-se de la exercitarea obligațiilor părintești, făcând trimitere la prevederile art. 18 alin. (1) al Legii nr. 338 din 15 decembrie 1994 cu privire la drepturile copilului și ale art. 67 lit. a) din Codul familiei.

La data de 10 februarie 2017 reprezentantul lui Oleg Vioară, avocatul Ludmila Bîrcă a depus cerere de apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând repunerea în termen, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2017 a fost admisă cererea și a fost repusă în termen cererea de apel depusă de reprezentantul lui Oleg Vioară, avocatul Ludmila Bîrcă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat de către reprezentantul lui Oleg Vioară, avocatul Ludmila Bîrcă, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel și-a argumentat concluzia prin faptul că, în speță nu au fost prezentate probe, care ar demonstra cu certitudine faptul că, Oleg Vioară se eschivează cu rea-credință de la exercitarea obligațiilor părintești. Or, conform ordinelor de plată, anexate la materialele cauzei, acesta și-a executat parțial obligația de plată a pensiei de întreținere a copilului minor stabilită prin hotărârea Judecătoriei Rîșcani din 14 decembrie 2010.

La data de 08 decembrie 2017 reprezentantul Nataliei Vioară, avocatul Sergiu Păpușoi, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece au fost aplicate eronat normele de drept material, a fost interpretată în mod eronat legea și, anume, prevederile art. 67 lit. a) și ale art. 74 din Codul familiei și au fost apreciate arbitrar probele.

Menționează că, instanța de apel a concluzionat eronat faptul precum că, intimatul nu s-a eschivat de la executarea obligațiilor părintești, deoarece la materialele cauzei au fost prezentate probe concludente, care confirmă că pe parcursul a cel puțin 2 ani, acesta nu s-a interesat de soarta copilului, nu a participat la educația copilului și nici nu a achitat pensia de întreținere, iar ca urmare, a pus în pericol dezvoltarea și sănătatea copilului.

Afirmă că, intimatul și în prezent înregistrează o restanță la pensia de întreținere a copilului în mărime de 33 200 lei, pentru o perioadă de 47 de luni.

Invocă că, instanța de apel, repunând în termen cererea de apel după o perioadă de 3 ani de la data pronunțării hotărârii primei instanțe, a încălcat grav principiul securității raporturilor juridice prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, precum și prevederile art. 116 alin. (4) CPC.

Sușține că, intimatul a omis termenul de 30 de zile pentru declararea apelului, deoarece cererea de apel a fost depusă după 34 de luni de la data pronunțării hotărârii primei instanțe.

În acest sens invocă că, prima instanță a respectat prevederile art. 100-108 CPC și a citat legal intimatul în ședințele de judecată, expediindu-i două citații cu aviz de recepție, iar pentru ședința din 07 martie 2014 a fost citat public, astfel, intimatul urma să respecte termenul de atac prevăzut de art. 362 CPC.

Consideră că, instanța de apel eronat a admis ca circumstanță excepțională de repunere în termen a cererii de apel faptul adresării intimatului la un avocat referitor la drepturile sale față de copil, deoarece copilul locuiește cu recurenta peste hotarele țării, în Republica Cipru mai mult de 2 ani, iar intimatul, cunoscând acest fapt, putea să se intereseze referitor la modalitatea plecării acestuia și implicit urma să afle despre hotărârea primei instanțe.

Notează că, este imposibil ca tatăl copilului să nu cunoască despre soarta copilului pentru o perioadă mai mare de trei ani, or, acest fapt ar fi posibil doar în cazul în care tatăl nu-și exercită obligațiile părintești.

Prin referința depusă la data de 02 februarie 2018 Oleg Vioară a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost depus în termen, or, din materialele cauzei nu poate fi stabilită cu certitudine momentul comunicării deciziei contestate pentru a determina respectarea termenului de declarare a recursului.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Nataliei Vioară, avocatul Sergiu Popușoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de către reprezentantul Nataliei Vioară, avocatul Sergiu Popușoi, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Nataliei Vioară, avocatul Sergiu Popușoi, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Nataliei Vioară, avocatul Sergiu Popușoi, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic